

ROKITOWY (9) ai

Oba o jasne.

sg m N rokitowy (3). ◇ G rokitow(e)go (2). ◇ I rokitowym (1), [rokitow(e)m]. ◇ f N rokitowã (1). ◇ pl G rokitowych (2).

Sł stp brak, Cn s.v. rokicinowy, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Przymiotnik od „rokita” w znac. ‘Salix repens L. subsp rosmarinifolia (L.), krzew z rodziny wierzbowatych (Salicaceae)’: wierzbowy, wiklinowy; salignus, vimineus Mącz, Cn (9) : Salicetum, Salictum, Rokitowy chróft/ mieyfce zwłafzcza gdzie wiele rokićyny roście. Mącz 365d; Vasa viminea, Kofze z rokitowych prątkow Mącz 496d, 365d, 393b; [Volck Xxx2v].

Wyrażenie: »kierz (a. [krzak]) rokitowy« (1): Iemiołá wodna/ w brzegách ieźiernych á rzék muliftych roście/ około krzów rokitowych SienLek Yyy; [KmitaŁów B3v].

W przeni (1) : Którą [rzekę] leżąc pod skálą przy powiėwnéy trzcinię/ Rozciągła Wiłlá leie kruzem mármórowym/ Głowę máiąc odźiáną wieńcem rokitowym. KochProp 11.

a. *Uczyniony z gałazek, prętów wierzbowych (3) : ZapWar 1505 nr 1949; Surpiculus, Rokitowy kofziczek. Mącz 435c; [LustrKraK I 47; To gumno płotem rokitowem ogrodzono LustrWpol I 53].*

W połączeniu szeregowym (1): Matta, storea et teges, Rogoża/ też słomiána/ trciniána/ rokitowa deká Mącz 211c.

*Cf **ROKICI**, **ROKICINOWY***

LWil